

Butlletí

de l'Associació d'Antics Diputats al Parlament de Catalunya

Numero 2 | maig 2004

**Entrevista al president
del Parlament**

Fòrum Barcelona 2004

Un home franc

M. Rosa Viadiu

Rosa Martí

Sumari

- 2 | **Nous associats**
Renovació de la Junta
- 3 - 4 | **Entrevista a Ernest Benach, president del Parlament**
- 5 | **Sortida a Perpinyà**
- 6 | **Cremallera amunt** Joaquim Xicoy
Trobada de germanor Ferran Pont
- 8 | **Fòrum Barcelona 2004** M. Rosa Viadiu
- 9 | **Activitats docents**
- 10 - 11 | **Des de la Secretaria** Joan Descals
- 12 | **Un home franc** Rosa Martí
- 13 | **L'Associació circula per Internet**
Crida a la col·laboració
- 14 | **Mots encreuats**

Butlletí

de l'Associació d'Antics Diputats al Parlament de Catalunya

Número 2 | maig 2004

Consell de Redacció

Maria Teresa Casas i Vives
Joan Descals i Esquius
Ferran Pont i Puntigam
Maria Rosa Viadiu i Bellavista

Fotografies

Carles Fargas (pàg. 3 i 4)
Valls (portada)
Jordi Gumí (pàg. 12)
Eloi Bonjoch Sesè (pàg. 13)

Assessorament lingüístic

Departament de Serveis Lingüístics
del Parlament de Catalunya

Disseny i maquetació

Tomàs Descals i Departament d'Edicions
del Parlament de Catalunya

Distribució

Departament d'Edicions
del Parlament de Catalunya
Parc de la Ciutadella, s/n | 08003 Barcelona
Tel. 933 046 635 | Fax 933 046 636
A/e: edicions@parlament-cat.net

Impressió

Tallers Gràfics Hostench, SA, Barcelona

Tiratge

700 exemplars

Dipòsit legal

B-27.537-2003

Nous associats

D'ençà de la publicació del *Butlletí* número 1, el maig de 2003, l'Associació ha crescut en nombre d'associats, actualment ja en som 199. Tenint en compte que el total d'antics diputats és de 372, potser seria bo fer una mica de "campanya" entre els nostres coneguts. Tot plegat, quasi ens en tocaria un per cap!

Aquests són els darrers associats:

Rosa Bruguera i Martí, Teresa Capilla i Pujol, Martí Carnicer i Vidal, Antoni Comas i Baldellou, M. Carme Esplugas i Martí, Salvador Esteve i Figueras, Josep Lluís Fernández i Burgui, Ricard Fernández Deu, Francesc Ferrer i Gironès, Joaquim Ferrer i Roca, Isidre Gavín i Valls, Frederic Gené i Ripoll, Francesc Iglesias i Sala, Pilar Malla i Escofet, Frederic Martínez i Ibáñez, Josep Maria Matas i Babon, Misericòrdia Montlleó Domènech, Oriol Nel·lo i Colom, Trinitat Neras i Plaja, Jaume Oliveras i Maristany, Emili Pallach i Carolà, Joan B. Prats i Català, Jordi Pujol i Soley, Josep Maria Rañé i Blasco, Eduard Rius i Pey, Joan Manuel Sabanza i March, Flora Sanabra i Villarroya, Antoni Siurana i Zaragoza, Conxita Tarruella i Tomàs, Montserrat Tura i Camafreita

A tots ells els volem donar la benvinguda i demanar-los que ens facin arribar les seves idees i els seus suggeriments, per tal que l'AADPC es vagi enriquint i pugui ampliar la seva tasca amb les aportacions de tots.

Renovació de la Junta Directiva

D'acord amb els Estatuts, aquest any corresponia renovar parcialment la Junta, atès que cessaven els vocals següents:

Pilar Arnalot i Muntó
Ricard Masó i Llunes
Magda Oranich i Solagran
Ignasi Riera i Gassiot

Una vegada fetes les eleccions, el 20 de febrer de 2004, la nova Junta Directiva ha quedat constituïda de la manera següent:

<i>President</i>	Joaquim Xicoy i Bassegoda
<i>Secretari</i>	Ferran Pont i Puntigam
<i>Tresorer</i>	Vicenç Capdevila i Cardona
<i>Vocals</i>	Pilar Arnalot i Muntó Francesc-Xavier Bada i Amatller Manuel Ferran Bauzá i Gómez Jaume Jané i Bel Rosa Martí i Conill Ricard Masó i Llunes Francesc Vernet i Mateu Maria Rosa Viadiu i Bellavista

Des d'aquestes pàgines volem agrair a Magda Oranich i Solagran i a Ignasi Riera i Gassiot la col·laboració i el suport que han dedicat a l'Associació, i que no dubtem que hem de continuar rebent.

Entrevista a Ernest Benach, president del Parlament

Com descriuria la seva experiència en el càrrec?

Encara és molt aviat per fer qualsevol valoració, però exercir la representació del poble de Catalunya és per a mi un orgull, un honor i una responsabilitat que espero correspondre amb el meu esforç i dedicació. Fins al moment, les majors dificultats em són donades pels canvis que l'activitat com a president em provoca en el dia a dia com a persona; he après que cal fer també un esforç per no ser «abduït» pel càrrec.

Quins reptes té per davant el Parlament de Catalunya en la present legislatura?

Al marge dels reptes polítics vinculats al desenvolupament del país, el nostre Parlament ha de treballar en dues direccions per tal d'adaptar-se ell mateix al món que l'envolta i no quedar-se encarcerat en el passat.

En primer lloc, cal prosseguir el camí iniciat en l'anterior legislatura en relació amb el fet de modernitzar i donar major dinamisme al Parlament; cal apropar-lo a la ciutadania. La nostra cambra necessita modernitzar-se i fer del contacte amb la gent i amb el territori una realitat. El futur de Catalunya passa per la implicació del poble català amb les seves institucions i la millora del funcionament democràtic.

En segon lloc, per a consolidar el nostre paper institucional cal també mirar enfora. El món és cada cop més una xarxa de pobles, institucions i societats, i el Parlament de Catalunya ha de ser un nòdul d'aquesta xarxa. En conseqüència, volem ser un parlament obert no tan sols a la ciutadania, sinó també a l'exterior, tot incidint en l'activitat diplomàtica amb la ciutadania, els altres parlaments i Europa.

Quines mesures poden aconseguir apropar el Parlament a la ciutadania?

Crec que el nou context polític ens dóna l'oportunitat de corregir la situació d'invisibilitat que sovint pateix la tasca parlamentària. Els resultats electorals i la configuració del nou Govern han permès centrar l'atenció mediàtica en la política catalana. Cal, doncs, aprofitar l'ocasió, prosseguir l'impuls obert en l'anterior legislatura amb la constitució de comissions mixtes de diputats i experts no parlamentaris; consolidar el Canal Parlament com a vehicle que transporti l'activitat parlamentària fins al menjador de totes les cases.

Pretenem procedir a la modificació del Reglament de la cambra; reorganitzar el treball parlamentari per tal de donar més continuïtat i immediatesa a la tasca dels nostres representants i desenvolupar

«Volem ser un parlament obert a la ciutadania i al món»

encara més l'ús i la implementació de les noves tecnologies. És a dir, agilitar i modernitzar, però sense perdre mai el rigor, el debat i la reflexió propis de la cambra.

Quin paper hi jugarà com a president de la cambra?

El treball d'un president del Parlament implica preservar el millor de la feina realitzada pels meus predecessors i alhora desenvolupar noves idees.

En virtut de les funcions que m'han estat atorgades i tenint en compte el nou context polític i parlamentari, cal desenvolupar un doble paper: per una banda, el paper conciliador, promoure el

diàleg entre les forces, cercar una convivència parlamentària que permeti assolir amb cohesió les fites marcades per a Catalunya; per l'altra, un rol im-

pulsor de les transformacions que requereix el nostre Parlament per adaptar-se a la nova realitat del país i del món.

Vostè ha format part de la Mesa del Parlament amb altres dos presidents. Com descriuria la seva tasca?

Joan Reventós, la mort del qual lamentem totes i tots profundament, va exercir sempre en la recerca del consens i el diàleg i crec que va donar una lliçó de com s'havien de fer les coses. Fou una persona que va lluitar per la llibertat, una persona que va protagonitzar el canvi de la transició al nostre país, una persona que va lluitar per Catalunya i una persona de profundes conviccions ideològiques socialistes i que, per tant, mereixia tot el meu respecte i admiració. Vaig aprendre molt al costat de Joan Reventós. Recordo especialment el viatge que vam fer a Cuba, durant el qual vam compartir moltes hores de conversa i que són hores impagables des del punt de vista de les aportacions humanes i ideològiques que en Joan feia.

Quant a Joan Rigol, sempre dic d'ell que ha estat per a mi un mestre. El mestre d'escola, el savi que et dóna consells, el mestre que t'ensenya un ofici. El president Rigol compila tots aquests valors. Hem treballat plegats quatre anys i en guardo un excel·lent record. Pel seu saber, per la molta tasca realitzada, però sobretot per la seva qualitat humana.

I no vull deixar d'esmentar tampoc la feina que van dur a terme els presidents Heribert Barrera, Miquel Coll i Alentorn i Joaquim Xicoy, perquè la seva empremta encara roman present positivament en el correcte funcionament de la nostra cambra.

Sortida a Perpinyà

Dissabte, 7 de juny de 2003

A LA REUNIÓ DE JUNTA DEL 25 DE MARÇ AL restaurant La Provença es va concretar i es va confirmar la data de la sortida a Perpinyà per al dissabte 7 de juny. Ricard Masó quedà encarregat de fer els contactes amb l'alcalde, Paul Alduy, i els altres regidors. També es va decidir de posar a disposició dels associats un autocar des de Barcelona.

A les 9 h del matí, amb tota puntualitat, va sortir l'autocar de la porta del Palau del Parlament. Poc abans de les 12 h del migdia es va arribar al Castell de Perpinyà, on es van incorporar els que hi havien anat directament. En total el grup era format per 38 persones. Es va fer una breu visita turística als principals indrets de la ciutat, visita molt ben comentada i documentada pel regidor de Patrimoni, Sr. Ramon Sala.

Seguidament, recepció a l'Ajuntament de Perpinyà, a càrrec del tinent d'alcalde Sr. Jaume Roura i amb explicació històrica detallada de la vila

fidelíssima a càrrec del regidor Ramon Sala, el qual va deixar constància de la ferma voluntat de la gent de Perpinyà de mantenir la catalanitat. Les estadístiques diuen que un terç dels habitants de Perpinyà coneixen el català. El M. H. Sr. Heribert Barrera i el M. H. Sr. Joaquim Xicoy van correspondre als parlaments i van agrair la benvinguda, tot recordant la importància de poder avançar en la recuperació d'unes relacions privilegiades.

A les 13,30 h, dinar de germanor al restaurant Boca-boca; a les 15.30 h, visita exterior a la Casa de la Generalitat en curs de rehabilitació, a la plaça dels Peluts, i visita de cortesia a la seu d'Unitat Catalana.

Sobre les 16 h, arribada al Palau dels Reis de Mallorca, on es va fer una visita exhaustiva a les magnífiques dependències. La visita era comentada pel guia oficial en francès i traduïda molt bé al català per Llorenç Planas, un dels fundadors d'Unitat Catalana.

Sortida de l'autocar de Perpinyà a les 18 h per arribar a Barcelona a les 21 h.

Imatge de la sortida a Perpinyà el 7 de juny de 2003

Cremallera amunt

EL DIVENDRES 17 D'OCTUBRE L'ASSOCIACIÓ, prosseguint els nostres desplaçaments patriòtics, culturals i lúdics, va decidir inaugurar pel nostre compte el nou cremallera que, de Monistrol, puja a Montserrat i fer una visita a un dels llocs més emblemàtics que tenim els catalans i les catalanes, siguem creients o no.

La meteorologia no ens fou gaire –o gens– propícia, ja que el dia era plujós i emboirat, però això no fou obstacle perquè un bon grup d'exdiputades i exdiputats, desafiant el temps, ens féssim presents a la convocatòria.

L'hospitalitat de la comunitat benedictina es féu patent en la cordialitat de la seva acollida, que tingué com a portaveu al prior del Monestir, el pare Dalmau, fill i germà de dos antics diputats, amb el rerefons de les afinades veus de l'escolania.

A part de les activitats que jo diria «reglades», vam gaudir de temps lliure per dedicar-nos a les nostres particulars devocions i afeccions, abans i després del dinar a l'hostal Cisneros. Però, per a molts, per no dir per a tots, va ésser una veritable sorpresa

la visita que a la tarda vam efectuar al Museu de Montserrat, remodelat i ampliat no fa gaire. Posseeix una col·lecció de pintura catalana del segle XX i finals del XIX realment extraordinària, fruit de generoses donacions de particulars.

En aquesta visita, vam gaudir de les explicacions d'una competent i simpàtica guia que, inesperadament, va comptar amb l'espontània col·laboració d'un dels nostres, l'antic diputat Francesc Vicens, que ens va deixar enlluernats pel profund coneixement que tenia de gairebé tots i cadascun dels més de dos-cents quadres de què es compon la col·lecció. Fou una lliçó de mestre.

Solament em resta dir que el servei del cremallera és excel·lent, amb pujades o baixades cada vint minuts, una durada de trajecte d'uns deu minuts i un aparcament comodíssim a peu de l'estació de Monistrol.

Com a resum: la jornada va ser un estímul per a continuar organitzant activitats semblants.

JOAQUIM XICOY I BASSEGODA

Trobada de germanor

Tercera trobada de germanor entre l'Asociación de Ex-diputados de las Cortes de Aragón i l'Associació d'Antics Diputats del Parlament de Catalunya.

AQUESTA NOVA TROBADA, SOTA EL TÍTOL “Los Pirineos: turismo y comunicaciones”, va ésser molt ben organitzada pels companys d'Aragó i va tenir lloc a Castejón de Sos, capital de la comarca de l'Alto Éssera, els dies 26, 27 i 28 de març de 2004. Hi vam participar per part de Catalunya 34 persones i un nombre similar per part d'Aragó.

La inauguració de les Jornades tècniques es va fer divendres dia 26 al vespre al Centro Cultural de Castejón de Sos i va ésser presidida per l'Excm Sr. Javier Velasco Rodriguez, conseller d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports del Govern d'Aragó. L'alcaldeessa de Castejón de Sos, Sra. María Pellicer, ens hi va donar la benvinguda.

La part més important dels treballs es va fer dissabte, 27 de març, també als locals del Centro Cultural de Castejón de Sos. Va començar l'alcaldeessa, Sra. María Pellicer, i va continuar el Sr. Pedro Santos,

president de l'Asociación de Entes Locales de los Valles del Pirineo Aragonés ADELPA. Ambdues personalitats van fer una defensa aferrissada de la necessitat de sumar voluntats per fer possible el desenvolupament sostenible de les comarques d'alta muntanya.

Seguidament es van presentar les dues ponències. La primera, sota el títol *Desarrollo sostenido y equilibrado del transporte en el Pirineo*, a càrrec del Sr. Vicente Bielza de Ory, catedràtic de geografia de la Universitat de Saragossa, va ésser una lliçó magistral sobre la cohesió socioeconòmica i el desenvolupament sostenible aplicats a una gestió racional del territori dels Pirineus que n'eviti el progressiu despoblament. Això sense oblidar que cal sempre una gestió acurada del patrimoni natural i cultural.

La segona ponència tenia el títol *Pasado y futuro de los Pirineos: infraestructuras y turismo*, a càrrec del Sr. Albert Serratosa y Palet, catedràtic d'ordenació del territori de la UPC. El ponent va fer una demostració dels seus grans coneixements sobre les comunicacions per carretera i per ferrocarril a través de les muntanyes. La seva magnífica explicació es va acompanyar de diapositives que en facilitaven la comprensió. A tall de resum, es pot dir que hi ha molts projectes i també molta feina per fer.

La tarda del dissabte 27 de març i el matí del diumenge 28 es van dedicar a visitar diferents indrets d'aquelles magnífiques valls, amb una atenció especial a la vall de Benasc i a les pistes d'esquí de Cerler (on dissabte al vespre vam poder presenciar una sesacional processó de torxes de final de temporada d'esquí) i d'Aramon (on els més valents es van atrevir a pujar dalt les pistes amb un telecadira i enmig d'una bona tempesta de vent i de neu). Totes aquestes activitats van anar sempre acompanyades d'una bona nevada que va deixar més de 30 cm. de neu nova i que va oferir-nos un paisatge encara més blanc i més bonic.

La trobada es va acabar diumenge, 28 de març, amb un dinar de germanor celebrat a l'estació d'alta muntanya d'Aramon, amb els corresponents discursos de comiat dels dos presidents, el de l'Excm. Sr. Alfonso Sáenz Lorenzo per part dels exdiputats de les Cortes de Aragón i el del M. H. Sr. Joaquim Xicoy per part de la nostra Associació d'Antics Diputats del Parlament de Catalunya. Per tercera vegada es van posar en relleu les molt bones relacions existents entre ambdues associacions i entre totes les persones que en formen part.

FERRAN PONT I PUNTIGAM
Abril de 2004

Imatge de la trobada ◀
a Castejón de Sos
amb els diputats
d'Aragó, el 26, 27 i 28
de març de 2004

Fòrum Barcelona 2004

EL DIA 27 DE MARÇ D'ENGUANY, A PETICIÓ DE l'Associació, unes cinquanta persones vam fer una visita al Fòrum Barcelona 2004. Vam ser rebuts pel personal que hi treballa amb una delicadesa exquisida, i també pel qui va ser el nostre amfitrió i guia, que és, a més, el conseller delegat del Fòrum 2004, Sr. Jaume Pagès.

El Sr. Pagès va fer una presentació molt acurada de tot l'esdeveniment, que durarà del 9 de maig al 26 de setembre. Serà, segons paraules del Sr. Pagès, una festa de valors optimistes si la comunicació entre els ciutadans i les ofertes es produeix.

El pressupost és elevat –340 milions d'euros– amb una previsió de reserva del 12% per imprevistos.

Aquest Fòrum pretén deixar un llegat, a part el cultural, un altre en forma d'infraestructures per a la ciutat de Barcelona. Han fet una gran maqueta on es pot veure tot el que ara mateix s'està acabant i que no és poca cosa.

Però vegem si podem comprendre allò que és en boca de tots, seré pràctica i copiaré una part del que diu el programa que ens van donar.

Que és el Fòrum Barcelona 2004?

El Fòrum és un esdeveniment internacional basat en tres eixos temàtics –diversitat cultural, desenvolupament sostenible i condicions de la pau–, que amaren un programa extens de grans espectacles, exposicions, conferències i congressos, i una llarga llista d'esdeveniments que conviden a la reflexió i a la festa.

El Fòrum Barcelona 2004 es defineix com un punt de trobada dels ciutadans de tot el món i com a espai de diàleg per a la celebració dels debats urgents del segle XXI.

Seran 141 dies durant els quals el visitant se submergirà en un entorn multicultural propici per a la renovació d'actituds i d'idees. El Fòrum

Barcelona 2004 és organitzat conjuntament per l'Ajuntament de Barcelona, la Generalitat de Catalunya i l'Administració general de l'Estat i té el suport unànim de la UNESCO, que en la seva XXIX Conferència General va ratificar el suport ple a la celebració del Fòrum, amb l'aprovació dels seus 186 membres.

Durant els seus 141 dies de durada, el Fòrum ofereix espectacles (a més dels festivals barcelonins de cada estiu: el Sonar, el Grec i la Mercè), grans exposicions a gairebé tots els museus de la ciutat i conferències o debats d'àmbit internacional. La seva llarga durada i la diversitat dels seus continguts proporcionen al visitant un ventall d'activitats ampli, perquè pugui programar un Fòrum a la seva mida.

He de dir que el programa em va atreure molt i suposo que atraparà el públic amb la mateixa força que a mi, però em demano si tota aquesta gent amb molta "joventut acumulada", com jo mateixa, que ens queixem que la cultura s'ha traslladat a les perifèries de la ciutat, tindrem mitjans de transport còmodes i assequibles, car el Fòrum és situat, principalment, a la rambla Prim i de qualsevol lloc a allà hi ha un tros considerable. Vull dir amb això que si no han previst un transport tipus Tomb Bus o moltes parades de taxi, a més d'una gran quantitat de pàrkings, la cosa pot esdevenir caòtica i pot deslluïr la festa.

En qualsevol cas, va ser un matí molt ben aprofitat on em vaig adonar de la macrotransformació de tot un espai molt degradat. Llàstima que no ens apliquin la mateixa transformació a l'Eixample, car crec que em estat els abandonats, en aquesta ocasió novament, com ho vam ser el 1992, l'any olímpic.

M. ROSA VIADIU BELLAVISTA

Activitats docents

EL PARLAMENT DE CATALUNYA, A INICIATIVA de la lletrada dels Serveis Jurídics Sra. Esther Andreu i Fornós, amb la col·laboració de l'Àrea de Projecció Institucional i amb la voluntat d'apropar-se tant al món universitari com als futurs juristes del nostre país, va oferir als professors de dret i de ciència política de les diferents universitats catalanes que imparteixen les assignatures relatives als òrgans de l'Estat o de la Generalitat de Catalunya la possibilitat de concertar visites guiades i comentades a la seu del Parlament, per a complementar els coneixements adquirits a l'aula.

Aquesta iniciativa es va posar en marxa el desembre de 2002, amb dues modalitats de visita:

Modalitat A) Visita coincident amb una sessió plenària.

La visita pot tenir lloc al matí o a la tarda i es fa d'acord amb el programa següent:

1. Benvinguda i lliurament de la documentació, que conté, a més de la documentació bàsica i la que s'hagi acordat incloure conjuntament amb el professor, l'ordre del dia i el dossier de la sessió plenària corresponent.
2. Sessió de treball en una sala del palau, dirigida conjuntament pel professor universitari i el lletrat del Parlament encarregat de la visita. En el seu decurs, a més de poder seguir la sessió plenària mitjançant del circuit tancat de televisió, els alumnes poden plantejar les preguntes i els aclariments que considerin oportuns.
3. Assistència en grups reduïts a la tribuna del públic de l'hemicicle, acompanyats d'un lletrat, que dona les explicacions oportunes sobre el desenvolupament de la sessió i respon les preguntes que se li formulen. Simultàniament la resta d'alumnes roman a la Sala Conjunta seguint el desenvolupament de la sessió plenària.
4. Comiat.

Modalitat B) Visita no coincident amb una sessió plenària.

La visita té una durada d'unes tres hores, preferentment en dilluns o divendres, però també es pot fer en dies diferents dels esmentats en funció dels treballs de la cambra. Es desenvolupa d'acord amb el programa següent:

1. Benvinguda i lliurament de la documentació.
2. Sessió de treball a la Sala Conjunta, dirigida conjuntament pel professor universitari i pel lletrat del Parlament responsable de la visita. La sessió consta de les fases següents:
 - a. Breu exposició sobre l'organització i el funcionament de la cambra pel lletrat (llevat que s'hagi acordat amb el professor desenvolupar un altre tema considerat de més interès per als alumnes i sempre relacionat amb el treball parlamentari).
 - b. Intervenció d'un diputat de cada grup parlamentari durant deu minuts.
 - c. Formulació de preguntes i sol·licitud d'aclariments pels alumnes i resposta dels diputats o del lletrat.
3. Visita guiada i comentada de l'edifici del Palau del Parlament. Els aspectes històrics i arquitectònics són explicats per un uixer del Parlament adscrit a l'Àrea de Projecció Institucional i els aspectes relatius al treball parlamentari són comentats pel lletrat designat per a la visita.
4. Comiat.

En el moment en què es van confirmar les primeres assistències, la lletrada Sra. Andreu es va posar en contacte amb l'Associació per a sol·licitar la intervenció dels antics diputats en el desenvolupament de les visites de la modalitat B, perquè aportessin els seus coneixements i la seva experiència en l'activitat parlamentària. Així, fins al final de la VI legislatura, se'n van atendre tres.

Des d'aquí valorem molt positivament que s'hagi comptat amb els membres de l'Associació per a aquests actes, i animem tothom perquè hi participi.

Des de la Secretaria

QUAN EL 1994 VAIG DEIXAR DEFINITIVAMENT la tasca política, després de catorze anys de diputat al Parlament de Catalunya –des del 1980–, recordava juntament amb altres antics diputats, en la trobada “històrica” en un restaurant no gaire lluny de Valls, una aventura apassionada i engrescadora que havia començat arreu a Catalunya, un moviment il·lusionat: les eleccions al Parlament de Catalunya. Una realitat tants anys amagada i prohibida podia tornar a existir: la reconstrucció d’un país que no havia perdut l’ànima.

Llavors, en aquesta trobada, constatàvem que el Parlament de Catalunya començava a poder escriure la continuació d’una història mig perduda, aparentment oblidada, una història renovada que, després d’uns temps incipients, començava a caminar amb pas segur. Havia passat la seva infància; de la infància a l’adolescència i a una joventut apassionades, i ara entrava en la maduresa.

I nosaltres, que ja érem història, volíem, en certa manera, no quedar desarrelats; volíem ser testimonis vius –no pas actors– d’allò que fórem. Ens semblava que, des de la nostra posició, podríem –calia que vetléssim pel prestigi del Parlament i pel reconeixement dels antics diputats i diputades– repensar el futur basat en un passat encara viu i inoblidable.

No era –no ho ha estat mai– i no volia ser un sentiment de nostàlgia de pensar que els nostres temps eren millors. No volíem refugiar-nos en allò que qualsevol temps passat valia més la pena. Cada temps té el seu contingut, i d’aquest, cadascun de nosaltres i tots plegats en som els responsables. Som i hem estat, és clar, nosaltres i el nostre entorn. I avui és exactament el mateix: un es vesteix amb les robes contemporànies per interpretar les passions, els amors i els desamors de l’època, però, a la majoria de nosaltres, avui, ens costaria d’abillar-nos amb els vestits contemporanis perquè ens és difícil seguir la moda, o no volem, o no ens cal.

Acabem sempre descobrint que sota els vestits, a la moda o no, hi ha sempre aquest sentit de la responsabilitat, aquest amor al país que ens fa ser

crítics, eufòrics, pessimistes i, molt sovint, rondinaires, però que ens empeny sempre a desitjar allò que creiem el millor per a Catalunya. Així, per a l’Associació d’Antics Diputats i Diputades del Parlament, aquest esdevé signe i símbol d’una democràcia recuperada, d’una pàtria que encara té l’horitzó molt llunyà i no pas un lament inacabable.

Recordar, viure el present, potser més com a espectadors que com a intèrprets, projectar-se al futur en un intent de ser útils; aquests tres aspectes havien de ser la base de l’activitat que ens proposàvem. Volíem aprofundir al llarg d’aquesta triple trajectòria en un sentit, un valor unidimensional: Catalunya i la seva gent estretament vinculades al Parlament. I així, després de la constitució de l’Associació i de les seves primeres eleccions, sota la presidència del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera, en vaig ser nomenat secretari.

Davant la personalitat honorable del nostre president, s’obrien les portes –les unes més lentament que les altres–, però, de fet, les trobades i les visites amb els presidents, tant del Parlament com de la Generalitat, van ser entranyables, profitoses i esperançadores.

Van començar les activitats. Sobre el passat, recordàrem la Generalitat republicana, els diputats escriptors sobre el franquisme... De l’actualitat, trèiem conclusions sobre el federalisme asimètric, l’educació, el Parlament Europeu... Ens interessava el futur amb una nova llei electoral i els contactes o relacions a establir amb altres associacions d’antics diputats. Teníem la nostra diada i la celebràvem a diversos llocs –cada any un de diferent– per donar-nos a conèixer. Sempre, en aquestes activitats, hi havia plantejaments múltiples: divulgar fets i pensaments importants suplementaris a les tasques parlamentàries, però lligats amb la seva activitat; produir situacions i materials per al diàleg i la reflexió útils; extreure conclusions per a futures aplicacions o, si més no, deixar constància del nostre interès pels temes tractats... No volíem ser considerats com repatanis menjant nostàlgia i bevent records. Al contrari, desitjàvem que els diputats i les diputades del Parlament poguessin disposar de la nostra activitat i disponibilitat.

Cal constatar que, potser per la nostra “joventut”, no se’ns feia gaire atenció, i cal dir que això també ens dolia. Ben pocs diputats van assistir a les jornades de reflexió i d’estudi dutes a terme per l’Associació. Ens consolava el fet que aquestes eren publicades pel Parlament i, d’una manera o una altra, arribaven a mans dels diputats i les diputades i a la societat en general via Presidència del Parlament. Tampoc els mitjans de comunicació no tenien cap interès mentre tot rutllés amb normalitat. I fou una llàstima perquè també les bones notícies seran sempre notícia malgrat el *good news are no news* anglosaxó. Ens agrada més el *no news are good news*.

Vull constatar que les reunions de la Junta Directiva foren sempre un plaer, un gran plaer. Hi eren representats antics diputats i diputades de tot l’arc parlamentari. Ens reuníem un cop al mes, pel cap baix, al Parlament. Havia de ser un divendres per poder utilitzar una sala de reunions.

A dos quarts de dues començava la sessió amb un marge amplíssim per a la puntualitat. Continuava la reunió una hora més tard, asseguts a l’entorn d’una taula al restaurant del Parlament, on acabàvem de concretar l’activitat a dur a terme, i la sobretaula era una tertúlia politicsociocultural interessantíssima, recordant el passat, constatant el present i fent pronòstics. Ningú, però, se sentia mai ni profeta ni demiürg.

Magda Oranich, M. Rosa Viadiu, Francesc Casares, Vicenç Capdevila, Francesc Guasch, Josep M. Graells, Ricard Masó, Ignasi Riera –alguna vegada Maties Vives–, Josep Sendra, Joan Esteve i, més tard, Pilar Arnalot, Manuel Ferran Bauzá, Francesc Vernet, Ferran Pont..., tots presidits pel Molt Honorable Sr. Heribert Barrera.

La meva tasca de secretari enmig d’aquestes persones fou difícil i agradable. Les aportacions constructives constants que feien produïen situacions de diàleg fluid i, per sobre de tot, el component humà i humanista ens unia: el respecte que tots desitjarem per a qualsevol antic diputat o diputada de la cambra catalana anava lligat al significat preeminent del Parlament i de la seva pertinença en la seva composició a la voluntat del poble de Catalunya i el seu futur després de l’edat de jubilació, l’Associació no podia, no volia permetre que fos insuportable. Això s’estenia al cònjuge vidu o vídua.

El poble de Catalunya, per mitjà del Parlament –nosaltres creiem– li devia una alta consideració que calia que fos traduïda en aspectes de suport, i

de suport econòmic. I així es pogué establir també per als antics diputats o diputades que pertanyien als cossos de l’Administració de la Generalitat. Vèiem amb satisfacció com la Mesa del Parlament i el mateix president atenien aquestes peticions de l’Associació amb interès i, a més, acabaven per donar-me les gràcies per la tasca duta a terme moguts per un principi just compartit. Fou una feina agradable. D’aquelles que deixen la consciència tranquil·la i que produeixen la sensació de ser útils. Tots ens en sentíem satisfets.

La resposta del Parlament era sempre positiva amb una excepció: compartíem –quan no eren ocupades per l’activitat parlamentària– les sales de reunions per a les nostres trobades, però teníem un racó –un raconet– a la Biblioteca i un armari al passadís, perquè el secretari pogués guardar-hi la paperassa, i treballar. Ens calia un despatx moblat, amb telèfon i fax i ordinador. Un lloc adequat per a la Junta i el secretari. No perdem l’esperança...

Mentrestant vam gaudir de l’excel·lent ajuda i disposició de la Sra. Teresa Casas. Ella ha anat resolent la tasca logística de l’Associació amb un somriure. Tant és així que, sovint, molt sovint, des de casa i per telèfon o per fax organitzàvem les trameses, convocatòries, documents, paperassa... Moltes gràcies Teresa Casas.

He divagat des del pensament col·lectiu fins a la tasca quotidiana. Tot es fa realitat per mitjà de la feina de cada dia. Fins i tot els plantejaments més profunds necessiten una “posada en escena” mitjançant la suma de petites coses que amb el temps s’ordenen i acaben essent realitat.

Suposo que aquesta és la tasca del secretari. Però això ho vam fer entre tots. I és per aquesta raó que em sembla que uns versos de Miquel Martí i Pol, que acaba de deixar-nos, escauen a l’Associació d’Antics Diputats i Diputades del Parlament de Catalunya, i especialment a la seva Junta Directiva. Diuen:

Molt he estimat i molt estimo encara.

Ho dic content i fins un poc sorprès

De tant d’amor que tot ho clarifica.

[...]

Ho dic content: molt he estimat i molt

He d’estimar. Vull que tothom ho sàpiga.¹

JOAN DESCALS
EXSECRETARI DE L’AADPC

(1) *Estimada Marta*. Ed. Llibres del Mall, Barcelona, 1978.

Un home franc

EN JOAN RAVENTÓS ERA UN HOME HONEST, humanista, bo i franc. Franc vol dir de condició lliure, se li esqueia del tot. Va ser sempre la consciència del partit socialista, buscava abans que res, la justícia i la honestedat. Era amic dels seus amics i arrelat en fermes conviccions socialistes.

Era contrari a l'afalagament, segurament perquè com deia Raimon Obiols va néixer per ser dels de dalt i va optar, voluntàriament, per ser dels de baix. Aquesta inversió té mèrit perquè és molt més fàcil i comú trobar casos al revés. Va ser tota la vida dels de baix i coneixedor com ningú del camp i de la ciutat. De la Catalunya urbana i de la Catalunya profunda. Era un savi del territori i de la gent, els seus amics eren en Paco Candel, els obrers de qualsevol fàbrica, els estudiants, els pagesos del camp i de la muntanya o bé els pescadors anònims. Per tots tenia les millors paraules, malgrat que de vegades, eren poques i eixutes però sempre sinceres.

A ell Catalunya li deu moltes coses, coses difícils de fer pel moment en què ho va decidir. En podríem anomenar moltes, en recordarem algunes. Junt amb en Pep Jai, entre d'altres, va crear el sindicat agrari Unió de Pagesos, pels volts dels anys 60, pel moment i pel tema, en tenia pocs que l'aplaudien, però ho va fer, les seves profundes conviccions l'obligaven a arriscar. També va promoure el Moviment Socialista de Catalunya (MSC) junt amb Josep Pallach, que esdevindria, més tard, el nucli del partit socialista de Catalunya. Va ser també fressador de camins, va treballar pel retorn del president Tarradellas, va contribuir a la recuperació de la Generalitat i va ser membre de la comissió redactora de l'Estatut.

La radiografia de la seva vida ens donarà una biografia completa, que segur s'ha de fer i ens documentarà, també, de les seves qualitats literàries poc conegudes però que cultivava àmpliament,

en especial la poesia. La seva vida ha estat plena d'activitats, de no parar de lluitar pel que volia que fos Catalunya i els catalans. No tenia una visió romàntica del país, tenia una visió real arrapada a la terra com els ceps que tant li agradava contemplar sempre que podia.

Cap al final de la seva vida va presidir el Parlament de Catalunya. Una presidència que va ostentar sense ostentació, va ser el president de tots, la seva qualitat humana s'hi va fer palesa.

La seva mort és la pèrdua d'un referent ètic que trobarem a faltar.

ROSA MARTÍ I CONILL

► **L'ASSOCIACIÓ CIRCULA PER INTERNET**

Els avenços de la tecnologia, que no deixen de sorprendre'ns constantment, ens permeten avui, entre d'altres coses, viatjar per la xarxa telemàtica en temps real i arreu del món.

Les possibilitats que ens ofereix aquest mitjà de comunicació són infinites. Obtenir informació i/o facilitar-ne a d'altres; donar-nos a conèixer; investigar sobre temes que ens interessin, i un munt més de coses que fins no fa gaire ens semblaven difícils per la seva complexitat.

En el moment que el Parlament de Catalunya va decidir tirar endavant un nou portal,

renovant i ampliant l'anterior, vàrem tenir clar que l'AADPC també hi havia de tenir un espai. Així, des del setembre de 2003, al web del Parlament i al lloc "Portes obertes", s'ha anat introduint informació referida a l'Associació, i esperem que, amb la col·laboració de tots, la podrem anar ampliant.

Recordeu, l'adreça corporativa és

www.parlament-cat.net

i l'adreça de correu electrònic de l'Associació és

aad@parlament.cat.net

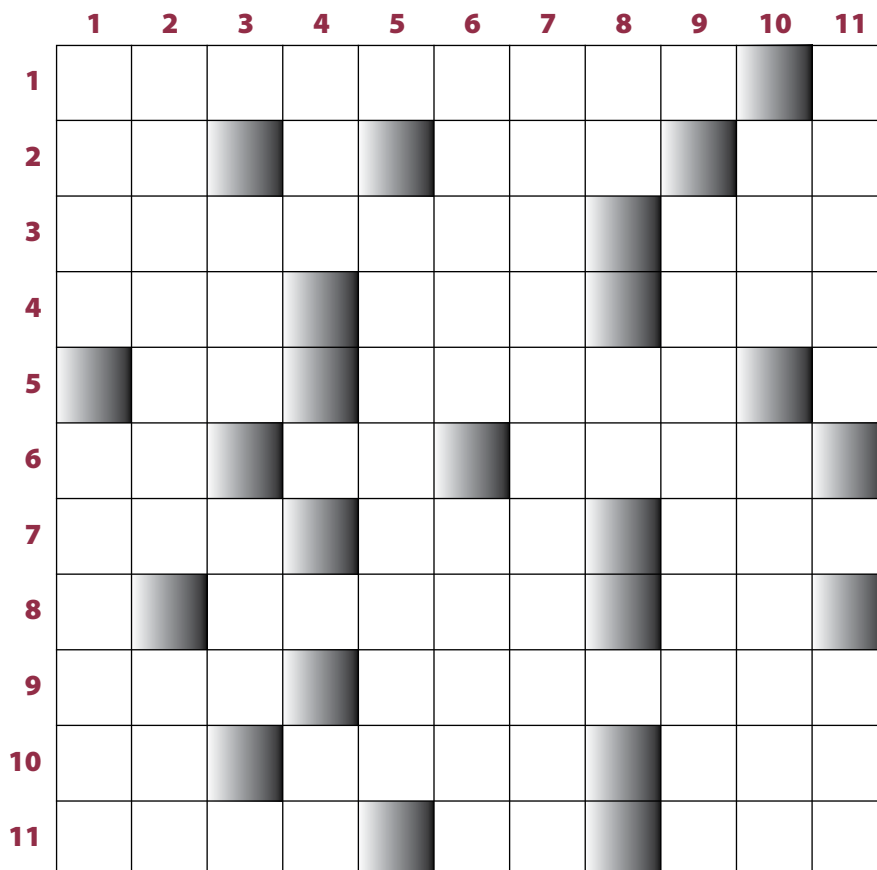

► **CRIDA A LA COL·LABORACIÓ**

Totes les persones que formen part de la nostra Associació són cordialment convidades a fer-nos arribar escrits originals per a poder-los publicar en aquest Butlletí. Considerem prioritàries les qüestions que tinguin relació amb el Parlament de Catalunya. El Comitè de Redacció us ho agraeix a l'avançada. La nostra adreça electrònica és

tcasas@parlament-cat.net

Mots encreuats

Horizontals

- Només de tres. La trobem al gel i al gener.
- M'ha fet mal! Forma reduïda i substantiva d'un. Al revés probablement prové de ninoi. Al revés, Déu sol.
- És molt pesat! Al revés, lloc inhabitat.
- Soldat de cavalleria lleugera armat de llança, de l'exèrcit alemany. Sufix, relatiu o pertanyent a. Al revés, Llei d'arrendaments urbans.
- Et cridava. Al revés, altura de l'obra viva d'un vaixell. Cinquanta.
- A quin lloc ho vols? Consonant repetida. Al revés, nom donat a qualsevol mamífer de l'ordre dels primats.
- Al revés, temps de lleure. Al revés, revista infantil dels anys 40. Fastigueja, empipa.
- Preposició. Relatiu o pertanyent als mags. Pronom feble.
- A partir de. Equivocaran.
- Al revés, no s'ha de perdre mai. Mot aplicat a allò que constitueix un afront, un escarn. Nom de lletra.
- Que expressa vitalitat. Sempre n'amaga un a la màniga. Al revés, òrgan de l'olfacte dels vertebrats.

Verticals

- Dit d'allò que hom no en pot parlar. Marejades.
- Natural de Riola. Nom de lletra.
- Llatina. Vehicle aquàtic. Organització Mundial de la Salut. De bé i de bo.
- Forma dialectal de Puig. Consonant. Vocal. Sufix llatí que significa qualitat de.
- Primera lletra de l'abecedari. Element químic de símbol N.
- Rialla de burla. Forma col·loquial de cervesa.
- Partidaris del totalitarisme.
- Al revés, terme negatiu d'enllaç. Al revés, part terminal del braç. Preposició.
- Precedeix la U. Mucoses.
- En aquest moment. Vestidura eclesiàstica.
- Pic vermell en el rovell de l'ou, que indica que aquest és fecundat. La tenim a tabac, tabola i tabarra. D'una petitesa extraordinària.

SOLUCIÓ
Horizontals
 1. Tripartit; G. 2. Ai; U; ion; ar; 3. Borinot; mre; 4. Uia; Ita; UAL; 5. Et; talac; L; 6. On; RR; imis; 7. Ico; ORT; Fot; 8. A; Magia; Et; 9. Des; Erraran; 10. ef; Inri; Ena; 11. Saba; As; salN.
Verticals
 1. Tabú; Oïades; 2. Riolenç; Efa; 3. I; Rai; OMS; B; 4. Pui; R; A; Ia; 5. A; Nitrogen; 6. Riota; Birra; 7. Totalitaris; 8. in; àM; A; 9. T; Mucferes; 10. Ara; Sotana; 11. Grell; T; Nan.